

Părinții, primii învățători ai credinței pentru copiii lor

În general, părinții, chiar și părinții care sunt buni creștini, se preocupă mai mult de latura pur umană a educației copiilor lor: se îngrijesc să aibă tot ce le trebuie, să fie puternici, să învețe bine, să relaționeze cu alții etc. Desigur, acestea sunt lucruri foarte bune și lăudabile, dar **prea adesea se uită de educarea la credință a propriilor copii**; eventual, acest lucru este considerat opțional!

Uneori, nici chiar părinții credincioși nu se îngrijesc foarte mult să le dea copiilor unica realitate adevărată și veșnică, ce nu trece niciodată, care nu se învechește, care va fi tăria vieții lor, care este mai trainică decât orice formă de educație, decât orice moștenire sau cont bancar: Credința!

Un tată adevărat, o mamă adevărată nu poate uita că, înainte de toate, **copilul are un suflet care trebuie mântuit**. Și de aici se naște cea mai mare datorie a părinților: să le transmită copiilor lor credința. Iar în fața lui Dumnezeu, acest lucru nu este opțional! Nu este o joacă, este o datorie despre care fiecare părinte va fi întrebat într-o zi de Domnul! Să transmiți învățătura creștină propriilor copii nu înseamnă doar să-i înveți rugăciuni, să-i înveți poruncile; nu înseamnă să le transmiți o știință religioasă, abstractă sau teoretică. Nu! Să transmiți credința este ceva mult mai profund!

Adevărații părinți creștini le vorbesc copiilor lor despre credință prin faptele și prin viața lor de fiecare zi, prin trăirea lor, prin iubirea lor față de Dumnezeu, prin iubirea lor reciprocă pe care copiii o observă imediat, ascultându-se unul pe altul, înțelegându-se reciproc, acordându-și încredere, manifestându-și stima unul față de altul. **Un copil care crește respirând un ambient sănătos se deschide cu încredere față de alții și față de Dumnezeu; învață credința din fapte.**

Credința este o relație, un raport vital, o legătură de iubire cu Dumnezeu, pe care cel mic ar trebui s-o vadă la părinții săi; credința se naște, se învață și se dezvoltă în interiorul relațiilor afective dintre părinți și copii și trebuie alimentată de o relație profundă de încredere și de abandonare în Dumnezeu-Tatăl.

Vă îndemn pe voi, părinți creștini, să nu încetați să cereți în rugăciune darul credinței pentru voi și pentru copiii voștri! Fiți încrezători în cuvintele lui Isus: „Tot ceea ce veți cere în rugăciune, credeți că vi se va da vouă, și vi se va da” și cereți de la Dumnezeu să transforme casa și familia voastră într-un loc în care să poată fi întărită credința și sfințenia tuturor.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Gânduri pentru familia creștină

Dintotdeauna, Biserica și-a arătat grija față de familie. Mai mult ca oricând, astăzi, ea vrea să ajute familia care este expusă la atât de multe pericole. Familia este întunecată de plaga divorțului, de așa-zisa uniune liberă și de alte deformări; iubirea conjugală este pângărită de egoism, de hedonism și de practici ilicite împotriva vieții. Condițiile economice, socio-psihologice și politice de astăzi provoacă și în familie (sau mai ales în familie) perturbări deloc neglijabile. Însă o familie creștină, în care soții își orientează viața după legile lui Dumnezeu, reușește să treacă mai ușor peste dificultăți.

- Sfânta Familie este „model de viață” pentru orice familie, pentru că Isus, om adevărat, a voit să se nască într-o familie umană, și făcând astfel a binecuvântat-o și a consacrat-o. De aceea, să încredințăm Sfintei Fecioare Maria și Sfântului Iosif toate familiile, pentru ca să nu se descurajeze în fața încercărilor și dificultăților, ci să cultive mereu iubirea conjugală și să se dedice cu încredere slujirii vieții și educației copiilor. (Benedict al XVI-lea)

- Casa părintească este locul în care învățăm să trăim cu adevărat, să prețuim viața și sănătatea, libertatea și pacea, dreptatea și adevărul, munca, armonia și respectul. (Benedict al XVI-lea)
- Familia care este unită în rugăciune, rămâne unită. Membrii acesteia, îndreptându-și cu adevărat privirea spre Isus, redobândesc și capacitatea de a se privi în ochi din nou, pentru a comunica, pentru a fi solidari, pentru a se ierta reciproc, pentru a o lua de la capăt cu un legământ de iubire reînnoit de Duhul lui Dumnezeu. (Ioan Paul al II-lea)
- Astăzi, toți oamenii se grăbesc. Toți aleargă după bogății și pentru carieră, astfel că, pe de o parte, copiii par să aibă foarte puțin timp pentru părinții lor; în același timp, părinților le lipsește timpul pentru copiii lor și chiar pentru ei înșiși. În felul acesta, chiar din sânul familiei începe să se producă ruptura păcii. (Fericita Tereza de Calcutta)

Merinde pentru drum...

Nu judeca, încearcă să înțelegi!

O fetiță avea două mere. Mama, cu zâmbetul pe buze, o întrebă:

- Scumpa mea, poți să-mi dai și mie un măr?

Fata se uită la mama sa pentru câteva secunde; apoi, brusc, luă o mușcătură dintr-un măr și, repede, o alta din celălalt măr. Mama simți că-i îngheață zâmbetul pe buze. Se strădui să nu-și arate dezamăgirea.

Imediat, însă, fetița îi întinse mamei unul din merele mușcate și-i spuse:

- Uite, mămico! Mărul acesta este mai dulce.

Indiferent cine ești, cât de multă experiență ai, câte cunoștințe crezi că deții, evită să judeci! Oferă-le celorlalți ocazia să-și explice atitudinea! Ceea ce vezi poate că nu este realitatea. Nu trage niciodată concluzii referitoare la alte persoane!

Niciodată să nu ne oprim la ceea ce se vede la suprafață și să nu-i judecăm pe ceilalți, ci să încercăm să-i înțelegem!

Isus Cristos este unic

Era în toiul Revoluției Franceze. Unul din șefii Republicii, care asistase la prădarea bisericilor și la uciderea preoților, Révellière-Lépeaux, și-a spus: „Cred că a sosit momentul să-l înlocuim pe Isus Cristos. Voi forma o nouă religie, care să fie în concordanță cu rațiunea și cu progresul”.

După câteva luni de încercări de a o propaga, dezamăgit, s-a dus să-l vadă pe Napoleon Bonaparte. Întristat, i-a spus:

- Incredibil, Domnule. Religia mea atât de rațională și frumoasă, nu prinde.

- Cetățene – i-a spus Napoleon. Nu există decât un singur mijloc să-i faci concurență lui Isus Cristos. Fă ceea ce a făcut El: lasă-te răstignit într-o vineri și încearcă să învie duminică.

Lepaux nu a considerat convenabil să se aventureze într-o asemenea probă.

Nedumerirea diavolului

Se povestește că, odată, diavolul s-a înfruntat cu Dumnezeu spunându-i că este nedrept: „Nu-i drept, i-a spus el. Eu te-am ofensat prin neascultare o singură dată și m-ai condamnat pentru veșnicie. Oamenii te ofensează mii și mii de ori, iar tu îi ierți mereu”. Dumnezeu i-a răspuns: „Tu mi-ai cerut vreodată iertare?”

ANUNȚURI

Începând cu luna iulie, duminica, Sfânta Liturghie de seară va fi celebrată la **ora 18.00**.

Tot începând cu luna iulie, în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la ora 18.00, pentru o oră, în biserica noastră are loc Adorație euharistică și rugăciune de ispășire pentru repararea ofenselor aduse bunului Dumnezeu. În fiecare săptămână, în centrul rugăciunii vor fi, succesiv, copiii, tinerii, vârstnicii, familiile parohiei noastre.

Să stai în adorație înseamnă să realizezi un dialog de iubire cu Dumnezeu, să intri în comuniune profundă cu El, prezent în Sfânta Euharistie. Prin adorația Euharistică, credincioșii își pot mări credința, pot înainta în practicarea virtuților și pot repara ofensele aduse Preasfântului Sacrament.

„Să adori Trupul lui Cristos înseamnă să crezi că acolo, în acea bucată de pâine, este în chip real Cristos, care dă adevărat sens vieții, universului imens ca și celei mai mici creaturi, întregii istorii umane ca și celei mai scurte existențe. Adorația este rugăciune care prelungește celebrarea și împărtășania euharistică și în care sufletul continuă să se hrănească: se hrănește cu iubire, cu adevăr, cu pace; se hrănește cu speranță, pentru că acela în fața căruia ne prosternăm nu ne judecă, nu ne strivește, ci ne eliberează și ne transformă” (Benedict al XVI-lea).

Programul religios al parohiei

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- **de luni până vineri**, la orele 7.00; 8.00; 18.00;
- **sâmbăta**, la orele 8.00 și 18.00;
- **duminica**, la orele 9.00; 11.00; 18.00.
- **În Sărbătorile de poruncă din timpul săptămânii**, la orele 9.00; 11.00; 18.00.

Sfântul Rozariu: ne rugăm în fiecare seară, la ora 17.25, și duminica, la ora 10.25.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament pentru ispășirea păcatelor și repararea ofenselor aduse Bunului Dumnezeu:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la ora 18.00;
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la ora 18.00.